

פרשת תצונה — מעלת בגדי הכהונה

על עשיית בגדי הכהן הגדול נאמר בפרשה: "וְאַתָּה תִּדְבֹר אֶל כָּל חֲקָמֵי לֵב אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכָמָה, וַעֲשׂוּ אֶת בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקִדְשׁוֹ לְכַהֲנֹו לִי" (כח ג).

נשאלת השאלה: מדוע בשביל תפירת בגדי כהונה נדרשים חֲקָמֵי לֵב שהקב"ה מילא את ליבם ברוח חֲכָמָה? האם לא מספיק שהם יהיו חייטים טובים ומקצועיים?!

התשובה היא שעל בגדי הכהונה נאמר: "וַעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי קִדְשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת" (כח ב). הבגדים

נקראים בְּגָדֵי קִדְשׁ. כדי לעשות בְּגָדֵי קִדְשׁ צריך חֲקָמֵי לֵב. מה מייחד "חכם לב" מסתם "חכם"?

לפי המלבי"ם, התורה מבארת כאן מהו "חֲקָמֵי לֵב" – "אֲשֶׁר מְלֵאתִיו רוּחַ חֲכָמָה" – מי שרוח חכמה ממלאת את כל ליבו, ואין בליבו מקום פנוי לתאוות ולמחשבות הסותרות את רוח החכמה. אם כן, לעשיית בגדי הכהונה צריך חייטים מקצועיים שהם גם יראי ה', "כי הם יבינו על מה ירמזו הבגדים האלה, ויעשום בכוונה שתחול עליהם הקדושה המיוחסת אליהם".

ובמה באה לידי ביטוי הקדושה של הבגדים?

במסכת ערכין (טז.) אמרו רבותינו שכמו שהקורבנות מכפרים, כך בגדי כהונה מכפרים כשהכהן לובש אותם. לדוגמא:

- הכתונת – מכפרת על שפיכות דמים.
- המכנסים – מכפרים על גילוי עריות.
- האפוד – מכפר על עבודה זרה.
- המעיל – מכפר על לשון הרע.

וכן שאר הבגדים.

יש חשיבות לכל בגדי הכהן הגדול, ולכן פסק הרמב"ם בהלכות כלי המקדש (פרק י הלכה ד): כוהן גדול שעבד במקדש כשהוא לבוש בפחות משמונה בגדים – עבודתו פסולה וחייב מיתה בידי שמיים.

על חשיבותם של בגדי הכהונה ניתן ללמוד משני מעשים שמספרים לנו חז"ל:

במסכת יומא (סט.) מסופר שהכותים קיבלו רשות מאלכסנדר מוקדון להחריב את בית המקדש. כשהגיעה הידיעה הנוראה לירושלים, התארגנה משלחת לצאת לפגוש את אלכסנדר מוקדון כדי להעביר את רוע הגזרה. בראש המשלחת יצא הכהן הגדול, שמעון הצדיק, לבוש בבגדי כהונה. לאחר כמה שעות הליכה

לילית הגיעה המשלחת עם שחר לאנטיפטוס. כשראה אלכסנדר מוקדון את המשלחת מתקרבת ובראשה שמעון הצדיק, הוא ירד ממרכבתו והשתחוה לפני שמעון הצדיק. תמהו עליו אנשיו: "מלך גדול כמוך משתחוה ליהודון?!" אמר להם אלכסנדר: "לפני כל קרב מוצלח אני רואה את דמותו של שמעון הצדיק, ובזכותו אני מנצח!" שאל אלכסנדר מוקדון את שמעון הצדיק: "מדוע באת?" ענה לו שמעון הצדיק: "האם יתכן שאת בית המקדש שבו אנחנו מתפללים להצלחתך, יטעו אותך הכותים האלו להחריבו?!" מייד ביטל אלכסנדר מוקדון את הגזירה, ונתן רשות לנקום בכותים ולהחריב את מקדשם שבהר גריזים.

על סיפור זה שואלת שם הגמרא: איך היה מותר לשמעון הצדיק ללבוש בגדי כהונה מחוץ למקדש? ועונה על כך שתי תשובות: תשובה ראשונה: היו אלה בגדים חדשים שעדיין לא הוקדשו. ותשובה שנייה: היות שהיה בכך צורך השעה היה מותר, בבחינת "עַת לַעֲשׂוֹת לֵה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ" (תהלים קיט ככו).

מעשה נוסף על בגדי הכהן הגדול, שגרמו לגוי אחד להתגייר, מובא במסכת שבת (לא.). יום אחד עבר אותו גוי ליד בית המדרש, ושמע מלמד תינוקות קורא לפני תלמידיו את תיאור הבגדים המפוארים של הכהן הגדול.

אמר הגוי: "אלך ואתגייר כדי שְׁמֵנו אותי כוהן גדול, ואזכה ללבוש את בגדי הכהונה!" בא לפני שמאי הזקן וביקש: "גייר אותי על מנת שאהיה כוהן גדול", אך שמאי דחה אותו מייד מלפניו. הלך אותו הגוי להלל הזקן, ולמרות הדרישה המוזרה שלו, הסכים הלל לגייר אותו בתנאי שילך ללמוד תורה. הלך אותו גר ולמד תורה, וגילה בסופו של דבר שהוא לא יכול להיות כוהן גדול, ככתוב בחומש במדבר (א נא): "וְהָזַר הִקְרַב יוֹמֵת". הלך אותו גר צדק והודה להלל: "ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך בשכר זה שקרבתני תחת כנפי השכינה!"

יהי רצון שנזכה במהרה בימינו לראות כוהנים בעבודתם לובשים את בגדי הקודש, שעל מעלתם הגדולה למדנו כאן, וכמו שנאמר: "וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֶחִיךָ לְכַבֹּד וּלְתַפְאֶרֶת" (כח ב).